

Oppepper

De blanke kameraad was bij me

Hoeveel mensen zijn er wel niet teruggekomen om hun verhaal te vertellen en ervan te getuigen dat de belofte die Jezus ons gaf waar bleek te zijn? Misschien vermoeid en met verwonde en bloedende voeten, maar toch vol blijdschap en met de vaste overtuiging dat, hoewel de aarde op haar grondvesten leek te trillen, Jezus hen niet alleen liet? Hij bleef nabij. Geen tegenslag, geen ramp en geen ongeluk kon Hem van hen afhouden. Dit is de kracht van de grote Kameraad, de kracht van Zijn aanwezigheid die Hij aan zelfs Zijn kleinste kind geeft.

Zo getuigde een van de oude martelaren, toen de woedende massa hem op de pijnbank had gelegd waar zij hem jammerlijk martelden, dat er een man aan zijn zijde stond die vol mededogen de zweetdruppels van zijn voorhoofd veegde. “Nooit verlaat ik Mijn kinderen.” Wanneer het vuur van de beproeving het heetst is, is Hij daar.

Daniel 3:25: ‘Maar kijk!’ schreeuwde Nebukadnezar. ‘Nu zie ik er vier vrij rondlopen tussen de vlammen en zij zijn ongedeerd! En de vierde ziet eruit als een engel.’

Zo heeft menig Christen de ervaring dat de oven paradoxaal genoeg ook de plaats van de diepste vrede van de ziel wordt. Wat een troost om te weten dat er altijd Iemand naast ons staat wanneer we door het vuur gaan.

De zendeling John Paton vertelt over het vuur waar hij doorheen ging toen hij met zijn eigen handen het graf van zijn geliefde vrouw had gegraven. Het werd hem bijna te veel toen hij de ruwhouten kist in het graf liet zakken en de troep inboorlingen die hij probeerde te bereiken met het Evangelie, verbaasd toekeken maar geen hand uitstaken. Hij schreef later: “Als Jezus er niet was geweest en ik Zijn liefdevolle aanwezigheid niet had gevoeld die Hij mij daar schonk, zou ik gek geworden zijn en zeker gestorven zijn naast dat eenzame graf. Maar Hij stond naast me.”

En wie kent niet de getuigenis van Sir Ernest Shackleton toen hij en twee van zijn mede-avonturiers 36 uur lang over de ijsvlakten van de Pool zwierven in de hoop een ijsstation te bereiken en zo hun levens te kunnen redden? Hij zei na zijn redding: “We waren met zijn vieren. De hele lange, barre tocht was er een vierde persoon bij ons. Er was een leidende Aanwezigheid, tastbaar en tegelijkertijd onzichtbaar.”

En zo zijn er nog talloze voorbeelden. Jezus is er altijd en laat niemand van Zijn kinderen los en al helemaal niet in tijden van verdrukking en de vurige beproeving. Zoals een tot bekering gekomen indiaan eens zei: “De Blanke Kameraad was bij me.”

